

компаніями, державою.

На нашу думку, до принципів організації фінансів підприємств варто віднести: гнучкість, плановість, мінімізацію фінансових витрат, фінансову стійкість, зацікавленість в результатах діяльності, матеріальну відповідальність, контроль за фінансово-господарською діяльністю, створення достатніх фінансових резервів .

Фінансова робота підприємства здійснюється в таких напрямках:

фінансове планування; оперативна фінансова робота; контрольна-аналітична робота.

На організацію фінансів підприємств впливають галузеві особливості, специфіка виробництва, рівень його технічного забезпечення та рівень технологічних процесів, склад і структура виробничих витрат, вплив природно-кліматичних факторів на виробництво.

Основою організації фінансів підприємств всіх форм та видів власності є наявність фінансових ресурсів в необхідних розмірах для здійснення організованої господарської діяльності власника. Формування цих ресурсів відбувається із статутного та додатково вкладеного капіталу фонду основних та оборотних коштів.

Досить важливим в організації фінансів підприємств є організація оборотних коштів, оскільки на основі цієї форми авансованої вартості відбувається рух усієї вартості, яка знаходиться в процесі розширеного відтворення, тому від них залежить інтенсифікація та ефективність усього виробництва .

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

А. Криворучко, студентка гр. ФК-1-14

Науковий керівник: С. Халатур, к.е.н, доцент

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

Головними умовами вдалого функціонування аграрного підприємства є більш швидке реагування на зміну господарської ситуації з метою підтримки фінансової стабільності і постійного вдосконалення виробництва відповідно до зміни кон'юнктури ринку. Підприємство самостійно планує свою діяльність і визначає перспективи розвитку, виходячи з попиту на вироблену продукцію і необхідність забезпечення виробничого та соціального розвитку. Дуже важливими ці процеси я саме для аграрного підприємства (більше 75% загального доходу приносить сільськогосподарська продукція). Прибуток являє собою кінцевий фінансовий результат, що уособлює виробничо-господарську діяльність всього підприємства, тобто становить основу економічного розвитку підприємства. В умовах ринкової економіки основа економічного розвитку - прибуток, найважливіший показник ефективності роботи підприємства, джерела його життєдіяльності. Проте, не можна вважати, що планування та формування прибутку залишилося виключно в сфері

інтересів тільки підприємства.

Аналізуючи останні роки, можна помітити, що держава не встановлює певних нормативів розподілу прибутку, але через порядок оподаткування прибутку підприємства стимулює витрати на відтворення виробничих і невиробничих фондів, витрати на благодійні цілі, фінансування природоохоронних заходів, видатки по утриманню об'єктів і установ соціальної сфери тощо. Більшість аграрних підприємств не сплачує податок на прибуток (пільгове оподаткування), а сплачують фінансовий сільськогосподарський податок (ФСП), оскільки, такі підприємства несуть в собі велику цінність для України, так як, забезпечують продовольчу безпеку держави [1; 2].

За процесу розподілу прибутку підприємства необхідно враховувати основні його принципи, які можна сформулювати наступним чином: прибуток, що отримується підприємством у результаті виробничо-господарської та фінансової діяльності, розподіляється між державою і підприємством як суб'єктом господарювання. Прибуток акумулюється у відповідних бюджетах у вигляді податку на прибуток, порядок обрахування і сплати якого до бюджету встановлюється законодавчо і ставка якого не може бути довільно змінена. Розмір прибутку підприємства, що залишається в його розпорядженні після сплати податків, не повинен знижувати його зацікавленості у зростанні обсягу виробництва і поліпшення результатів виробничо-господарської діяльності. Оскільки підприємства в аграрному секторі несуть великі ризики зумовлені зовнішніми факторами починаючи від рівня інфляції до природно-кліматичних умов держава вводить для них систему пільгового оподаткування, чим стимулює і підтримує розвиток даної галузі на ринку. Прибуток, що залишився в розпорядженні підприємства, передусім повинен спрямовуватися на накопичення, що забезпечує його подальший розвиток, і тільки в іншій частині – на споживання. Розподіл чистого прибутку повинен відображати процес формування фондів і резервів підприємства для фінансування потреб виробництва та розвитку соціальної сфери [2; 4].

Балансовий прибуток, зменшений на суму першочергових платежів, утворює розрахунковий (чистий) прибуток, або прибуток до розподілу. З нього відбуваються відрахування у фонди економічного стимулювання (фонд матеріального заохочення, фонд соціально-культурних заходів житлового будівництва, фонд розвитку виробництва). Потім частина прибутку спрямовується на покриття планових витрат, передбачених фінансовим планом, на централізовані капітальні вкладення, погашення банківських кредитів, наданих на капітальні вкладення, на приріст власних оборотних коштів, покриття збитків житлово-комунального господарства, на відшкодування витрат на культурно-побутові установи [4; 3].

Отже, аналіз починається з оцінки динаміки показників балансового прибутку аграрного підприємства за звітний період. При цьому порівнюються основні фінансові показники за минулий і звітний періоди, розраховуються відхилення від базової величини показників і з'ясується, які показники зробили найбільший вплив на балансовий прибуток.

Література:

1. Статистичний збірник «Промисловість України у 2007-2010 роках» // Державна служба статистики України / За ред. Л.М. Овденко. – К. : Держкомстат, 2001. – 208 с.
2. Поддєрьогін А.М. Фінанси підприємств: підручник. / Поддєрьогін, А. М., Білик, М. Д., Буряк Л. Д. – [5-те вид. перероб. та допов.] - К.: КНЕУ, 2005. - 286 с.
3. Покропивний С.Ф. Економіка підприємства : підручник / С.Ф. Покропивний. – [Вид. 3-є, перероб. та доп.]. – К. : КНЕУ, 2006. – 428 с.
4. Ширягіна О.Є. Прибуток підприємства: історичний аспект/О.Є. Ширягіна // Формування ринкових відносин в Україні. – 2007. - №12.-С.151-158.

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИРОДНОГО АГРОВИРОБНИЦТВА

О. Павленко, к.е.н., доцент

А. Пастушенко, асистент

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

У 2015 році Державна продовольчо-зернова корпорація сконцентрувалась не стільки на кількості форвардних контрактів, скільки на якості операцій за ними. Тому всі форвардні контракти виконано на 100%. Особливо важливим є те, що на конкурентоспроможному ринку існує вірогідність досить високих ризиків невиконання угод, пов'язані з дефолтами, коли сільгоспвиробники отримували ресурс і не постачали зерна. У наступному році Державна продовольчо-зернова корпорація України планує закупити зерно майбутнього врожаю майже на 2 млрд.грн. Із 70 компаній, які подали заявки на участь у форвардній програмі-2015, відбір пройшли 42. Вони поставили на елеватори корпорації 70 тисяч тонн зернових, переважно кукурудзу й пшеницю. Натомість одержали навесні фінансову підтримку майже на 110 мільйонів гривень. Програма передбачає два етапи. Під час першого після укладення угоди з ПАТ «ДПЗКУ» сільгоспвиробники отримували попередню оплату — майже 50% ринкової ціни на зерно (тоді було 75 доларів США за тонну). Така система авансування забезпечувала аграріїв обіговими коштами під час посівної кампанії і гарантувала збут даного обсягу товару в подальшому. Під час другого етапу сільгоспвиробники поставляли законтрактоване збіжжя згідно з угодою на елеватори ДПЗКУ, і з ними остаточно розраховувалися. Розмір другого траншу не фіксували під час укладання угоди, а вираховували з огляду на закупівельну ціну на складі ПАТ «ДПЗКУ» на кожен вид зернових на день поставки без вартості першого траншу. Зрештою аграрії продавали свою продукцію за ринковими цінами і отримували ресурси для проведення агротехнологічних заходів. Українські сільгоспідприємства зазнали щонайменше 11 мільярдів гривень прямих збитків. Ці кошти потрібні будуть аграріям під час весняної посівної на закупівлю насіння, міңдобрив, пально-мастильних матеріалів тощо. Більше 18-20 мільярдів вони можуть втратити у